

Rugăciune în biserici în ultima zi a anului. Semnificația slujbei oficiate

În majoritatea lăcașurilor de cult din Patriarhia Română va fi oficiată joi slujba trecerii dintre ani.

Slujba de binecuvântare a Noului An, care se oficia la miezul nopții trecerii dintre ani, va fi [oficiată](#) anul acesta imediat după slujba Vecerniei din seara zilei de 31 decembrie 2020.

Modificarea a intervenit în contextul prelungirii stării de alertă, în care deplasarea în afara domiciliului este interzisă după ora 23.00, dar și al recomandărilor speciale ale autorităților pentru perioada de sărbători.

Ce cuprinde slujba oficiată în noaptea dintre ani?

Rânduiala stabilită de Sfântul Sinod în anul 2011 prevede citirea Acatistului Domnului nostru Iisus Hristos întrucât în ziua de 01 ianuarie ne amintim de momentul când Fiul lui Dumnezeu, întrupat, a primit numele de *Iisus*.

Iisus înseamnă în limba ebraică, «Dumnezeu mântuiește». În cadrul acatistului este pronunțat de aproximativ 200 de ori.

Slujba care se săvârșește în noaptea trecerii dintre ani, publicată de Editura *Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă*, mai cuprinde următoarele patru rugăciuni:

- Rugăciunea Sfântului Efrem Sirul către Mântuitorul (a Acatistului);
- O rugăciune de mulțumire;
- Două rugăciuni de intrare în noul an: una din tradiția liturgică română și slavă (cea care va fi citită și la slujba de Te Deum oficiată după Sf. Liturghie în prima zi din an) și alta din tradiția greacă.

De ce se oficiază o astfel de slujbă?

Pentru un creștin ortodox, cel mai folositor mod de a petrece noaptea dintre ani este în primul rând acela al rugăciunii de mulțumire, adusă lui Dumnezeu pentru binefacerile primite, [spunea](#) Patriarhul Daniel la una dintre slujbele oficiate în anii trecuți.

La cumpăna dintre ani se cuvine să ne gândim mai mult la ceea ce înseamnă darul timpului vieții pentru oameni. Astfel, Biserica ne îndeamnă să privim cu încredere și speranță, dar și cu responsabilitate fiecare clipă a vieții.

Timpul Bisericii este timpul mântuirii și este trăit de credincios ca răscumpărare prin pocăință a timpului pierdut în păcat, dar și ca posibilitate a împlinirii vocației sale prin fapte bune și pregătire pentru viața de comuniune veșnică de iubire cu Dumnezeu și cu semenii.

Foto credit: Robert Nicolae